UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

41 [i. e. 40] Falso obijci q[uo]d in i[m]pijssimo[rum] gra[tia]m scribat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

Visual Library

40 ¶Hic, ut uideo, ſcripturæ ueritatē & utili-
tatem penſandam & iudicādum eſſe cenſes, ſecun-
dum ſenſum hoim, eorumq; nō niſi impijſſimoꝝ,
ut quod illis placuerit uł tolerabile fuerit uiſum, id
demū ueꝝ, id diuinum, id ſalutare ſit. Quod cōtra,
id mox inutile, falſum & pernicioſum. Quid hoc cō
ſilio quæris, niſi ut uerba Dei pendeāt, ſtent, cadāt-
q; arbitrio & authoritate hoim? Cum cōtra ſcri-
ptura dicat, arbitrio Dei, & authoritate, ſtare, cade-
re omīa, deniq; a facie dñi ſilere oēm terram. Sic lo
qui deberet, qui deum uiuum imaginaretᷣ nihil eē,
niſi leuem & imprudentē aliquem rabulam in ali-
quo ſuggeſto declamantē, cuius uerba liceat, ſi ue-
lis, quorſum libuerit, īterp̄tari, acceptare, refutare,
ſcd̄m qđ uideret impios hoīes ilł moueri uł affici.
Plane hic ꝓdis, Mi Eraſme, q̄ ex animo ſuperius ue
nerandā diuinoꝝ iudicioꝝ maieſtatē, ſuaſeris. Vbi
cū de ſcripturæ dogmatibus ageretᷣ, & nihil opus
eēt, abſtruſa & occulta uereri, eo qđ nulla ſint ta-
lia, ſatis religioſis uerbis, nobis Coricios ſpecus in-
terminabas, ne irrūperemus curioſe, ut metu pene
ab uniuerſa ſcriptura legēda abſterreres, ad quā le-
gēdam ſic urgent & ſuadēt Chriſtus & apłi, atq; tu
ipſe alibi. Hic uero ubi nō ad ſcripturæ dogmata,
nec ad Coriceū ſpecū ſolū, ſed reuera ad reuerenda
maieſtatis diuinæ ſecreta ꝑuentū ē, nēpe cur ſic ope
retᷣ, ut dictū eſt, ibi ruptis repagulis, irruis, tantum
nō blaſphemās, quid nō indignatōis oñdis erga De
um, quod tał iudicij ſui conſilium & rationem non
licet uidere? Cur hic non etiā obſcuritates & ambi
guitates p̄texis? Cur nō ab īquirēdis ilł cōtines ipē
& abſterres alios, quę de⁹ occulta nobis eē uoluit &
ſcri-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſcripturis nõ prodidit? Hic oportuit os digito cõ-
peſcere, reuereri quod lateret, adorare ſecreta ma-
ieſtatis conſilia, & cum Paulo clamare, O homo,
tu quis es, qui contendas cum deo?

41 Quis (inqs) ſtudebit corrigere uitã ſuam?
Rñdeo, nullus hoim, neq; etiã ullus poterit, nã cor-
rectores tuos ſine ſpũ deus nihil morat̃. cũ ſint hy-
pocritę, Corrigent̃ aũt electi & pij p ſpm̃ ſctm̃, Ce-
teri icorrecti pibũt, Neq; em̃ Auguſtin⁹ dicit nul-
loꝝ aut oim opa bona coronari, ſed aliquoꝝ, ido
nõ erũt nulli, q corrigãt uitã ſuã. Quis credet (in-
qs) a deo ſe amari? Rñdeo, Nullus hoim credet, ne-
q; poterit, electi uero credẽt, cæteri nõ credẽtes p-
ibunt, indignãtes & blaſphemãtes, ſicut tu hic fa-
cis, Nõ igit̃ nulli erũt, q credẽt. Quod uero his do-
gmatibus feneſtra aperit̃ ad impietatẽ, eſto, illi p-
tineant ad leprã ſupius dictã, tolerãdi mali, Nihi-
lominus ſimul eiſdẽ aperit̃ porta ad iuſtitiã & in-
troit⁹ ad cœlũ & uia ad deũ, pro pijs & electis. Qđ
ſi tuo cõſilio, iſtis dogmatibus abſtinuerim⁹, & ho-
minibus uerbũ hoc dei abſcõderim⁹, ut unuſquiſ-
q; falſa pſuaſione ſalutis illuſus, Deũ nõ diſceret ti-
mere & humiliari, ut p timorem tandẽ ad grãm et
amorẽ ueniret, tũ pulchre clauſerimus feneſtrã tu-
am, uerꝫ loco eius aperiremus nobis & omnib⁹
ualuas, immo hiatus & uoragines, nõ modo ad i-
pietatẽ, ſed ad inferni profunda, Sic ipſi nec intra-
remus in cœlũ, tum alios intrantes prohiberem⁹

42 Quæ igit̃ utilitas aut neceſſitas, talia iuul-
gandi, cũ tot mala uideant̃ inde prouenire? Reſ-
pondeo, ſatis erat quidẽ dicere, Deus noluit ea uul-
gari, uolũtatis uero diuinæ rationẽ quærendã nõ

eſſe